

Dosarul nr.3ra-802/19

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (N.Patrașcu)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (VI.Clima, E.Palanciuc, A.Mafî)

Î N C H E I E R E

10 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Nicolae Craiu

Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului depus de Casa Națională de Asigurări Sociale,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de reprezentantul reclamantei Verei Diordeiciuc, avocatul Denis Lesnic împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 20 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău prin care a fost respins apelul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale și a fost menținută hotărârea din 01 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru

c o n s t a ț ă

La data de 15 mai 2018, reprezentantul reclamantei Verei Diordeiciuc, avocatul Denis Lesnic a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii s-a indicat că reclamanta Vera Diordeiciuc a activat în organele Procuraturii din anul 1991 până în anul 2007, având o vechime în muncă de peste 16 ani.

A menționat că, în anul 2014, la atingerea vârstei de 50 ani, în conformitate cu Legea cu privire la Procuratură nr. 902 din 29 ianuarie 1992, în vigoare la acel moment, i-a fost stabilită pensia pentru vechime în muncă, în mărime de 80% din salariul mediu lunar, potrivit funcției deținute, pe care o primea cu respectarea obligatorie a principiului recalculării pensiei, la fiecare majorare ordinară a salariului lunar al procurorului în exercițiu, și a durat aceasta până la sfârșitul anului 2011.

A susținut că, în corespundere cu prevederile art. 34 alin. (6) a Legii nr. 118-XV din 14 martie 2003 cu privire la procuratură, procurorii pensionari beneficiau de dreptul de recalculare a pensiei în dependență de majorarea salariului procurorului în exercițiu.

A afirmat că, potrivit art. 73 alin. (8) din Legea nr. 294-XVI din 25 decembrie 2008 cu privire la Procuratură, procurorii pensionați de asemenea beneficiau de dreptul de recalculare a pensiei pentru vechime în muncă odată cu majorarea

generală a salariului procurorilor în exercițiu, astfel încă odată fiindu-i reconfirmat prin Lege dreptul la recalculare a pensiei în mărime de 80% din salariul procurorului în exercițiu conform funcției deținute dobândită legal la 01 iunie 2010.

A relatat că faptul dobândirii la 25 mai 2004 a dreptului de recalculare a pensiei la majorarea salariului de funcție a procurorului în exercițiu și utilizării acestui drept până la sfârșitul anului 2011 nu este negat nici de pârât.

Conform Legii nr. 37 din 07 martie 2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 355 din 23 decembrie 2003 „ Cu privire la sistemul de salarizare în sistemul bugetar ”, salariul procurorului s-a majorat cu 35%, care se efectuează începând cu 01 ianuarie 2013 (Monitorul Oficial nr. 69-74 art. 225).

Potrivit art. XXIX din Legea nr. 152 din 01 iulie 2016 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, începând cu 01 august 2016 salariul de funcție al procurorului se stabilește în raport cu salariul judecătorului, conform Legii nr. 328 din 23 decembrie 2013 privind salarizarea judecătorilor și procurorilor și Legii nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură, ținându-se cont de nivelul procuraturii în care își desfășoară activitatea și de vechimea în muncă în funcția de procuror.

A considerat că CNAS din motive neîntemeiate, la momentele respective, nu a efectuat recalcularea pensiei, astfel lipsindu-o de dreptul dobândit licit în anul 2004 de recalculare a pensiei, stabilindu-i mărimea pensiei cu aplicarea mecanismului general de indexare a acesteia la 01 aprilie a fiecărui an.

A comunicat că la 19 aprilie 2018, considerând că organele de asigurări sociale i-au încălcat grav dreptul la proprietate (pensie), dobândit anterior licit prin aplicarea obligatorie pentru procurori pensionați a principiului recalculării pensiei la majorarea ordinară a salariului lunar al procurorului în funcție, s-a adresat cu o cerere prealabilă întru restabilirea sa în dreptul de a beneficia de principiul recalculării pensiei în legătură cu majorarea salariului procurorului în funcție potrivit prevederilor Legii nr. 37 din 07 martie 2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 355 din 23 decembrie 2003 cu privire la sistemul de salarizare în sistemul bugetar, Legii nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură și articolului XXIX din Legea nr. 152 din 01 iulie 2016 pentru modificarea și completarea unor acte legislative.

La 03 mai 2018, CNAS a expediat în adresa sa Decizia nr. D-893/18 din 03 mai 2018 prin care i-a refuzat în admiterea cerințelor.

A considerat Decizia CNAS nr. D-893/18 din 03 mai 2018 prin care s-a refuzat în admiterea cerințelor ca ilegală și pasibilă de a fi anulată cu obligarea CNAS de a recalcula și achita pensia conform cerințelor formulate în prezenta cerere din următoarele considerente: Pârâtul, la examinarea cerințelor prelabile, nu a determinat corect raportul juridic în cauză, circumstanțe importante pentru soluționarea litigiului, nu a luat în considerație, că Legea nr. 56 din 09 iunie 2011 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, prin care au fost abrogate alin. (3)-(10) ale art. 73 din Legea nr. 294 din 25 decembrie 2008 cu privire la Procuratură nu este aplicabilă în cazul din speță, deoarece contravine normelor CEDO, practicii unanim recunoscute a CtEDO, Constituției Republicii Moldova, Hotărârilor Curții Constituționale, legislației civile naționale și principiului securității juridice, instituit în jurisprudența instanțelor internaționale și naționale de justiție.

În susținerea temeiniciei cerințelor a argumentat că, conform Legii nr. 902 din 29 ianuarie 1992 cu privire la Procuratură, Legii nr 118-XV din 14 martie 2003 cu privire la Procuratură (ajustată la Legea nr 544 din 20.07.1995 cu privire la statutul judecătorului), Legea nr. 294-XVI din 25 decembrie 2008 cu privire la Procuratură, ca procuror în demisie, deține dreptul la toate înlesnirile, garanțiile, recompensele și suplimentele prevăzute pentru judecător.

De aceleași stipulări prevăzute în Legea nr. 118-XV din 14 martie 2003 cu privire la Procuratură și Legea nr 294-XVI din 25 decembrie 2008 cu privire la Procuratură, s-au bucurat și procurorii, fapt de care a beneficiat până la sfârșitul anului 2011. Mai mult ca atât, procurorii pensionați până la adoptarea Legii nr. 118-XV din 14.03.2003 (reclamanta pensionat în 2006) primeau pensiile conform prevederilor Legii nr 544 din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului. Atât Legea nr 294-XVI din 25 decembrie 2008 cu privire la Procuratură, cât și cele anterioare (din 1992 și 2003) asigură reglementarea garanțiilor sociale, una din ele fiind acordarea pensiei procurorului ca entitate de demnitate publică, la o anumită vârstă - 50 ani, cu respectarea obligatorie a principiului de recalculare a pensiei la fiecare creștere ordinară a salariului lunar al procurorului în funcție.

A declarat că, prin hotărârea nr. 4 din 27 ianuarie 2000 privind controlul constituționalității unor prevederi din Legile care reglementează asigurarea cu pensii a judecătorilor, procurorilor, anchetatorilor Procuraturii și funcționarilor publici, Curtea Constituțională a reținut că: „Dreptul cetățeanului la asigurarea cu pensie se află în dependență directă de caracterul activității social-utile prestate.

Pensiile pentru vechime în muncă ale judecătorilor, procurorilor (...) au fost obținute prin munca prestată de aceștia, prin exercitarea unor funcții speciale, de importanță majoră pentru societate, în acest context, Curtea a reținut anterior, că statutul juridic al unor categorii de persoane este determinat de nivelul juridico-organizatoric al organelor în care acestea activează, de caracterul și complexitatea activității prestate, de responsabilitățile și exigențele de calificare pe care această activitate le implică. Garanțiile sociale și retribuția acestor funcționari determină faptul că statutul lor juridic să se distingă de statutul altor categorii de funcționari. De aici și necesitatea instituirii unui nivel sporit de asigurare materială și socială. Instituirea pensiei speciale (de funcție) pentru procurori, la fel ca și pentru judecători, nu reprezintă un privilegiu, aceasta fiind justificată în mod obiectiv ca o compensație parțială a inconvenientelor ce rezultă din rigorile statutului special, căruia trebuie să se supună procurorii, statut sever și restrictiv, stabilit prin lege de către Parlament”.

Aceeași instanța de jurisdicție constituțională, a indicat și pentru viitor organelor cu drept de inițiativa legislativă că: „la adoptarea unor Legi noi și a altor acte juridice este inadmisibil de a diminua protecția juridică a statutului judecătorului, procurorului”.

Totodată, Curtea Constituțională s-a pronunțat univoc asupra faptului că cuantumul pensiei, stabilite printr-o lege anterioară, nu poate fi micșorat, iar plata pensiei fixate, nu poate fi suspendată prin act normativ adoptat ulterior.

Sub acest aspect Curtea Constituțională prin Hotărârea nr. 27 din 20 decembrie 2011 privind controlul constituționalității unor legi de modificare a condițiilor de asigurare cu pensii și alte plăți sociale pentru unele categorii de salariați, a declarat neconstituționale art. II și pct. 7, 9 ale art. III din Legea nr. 56 din 09 iunie 2011

pentru modificarea și completarea unor acte legislative.. în partea referitoare la art. 461 al Legii nr. 156 din 14 octombrie 1998 privind pensiile de asigurări sociale de stat. Art. II din Legea 56 din 09.06.2011 face referire la modificarea art. 26, 31, 32, 321, 322, 323, 33 ale Legii nr. 544 din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului.

A menționat că modificările la normele enumerate au fost declarate neconstituționale integral, în condițiile sus enunțate, aceste legi nu se mai aplică nici pentru procurorii pensionați până la 09 iunie 2011. Mai mult ca atât, Curtea Constituțională în Hotărârea nr. 27 din 20 decembrie 2011, la aprecierea corespunderii prevederilor legale cu garanțiile dreptului de proprietate statuate de art. 46 din Constituție, în paragrafele 77 - 80, a ținut cont de prevederile art. 4 din Constituție și, conform practicii sale și de prevederile Convenției Europene și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, reiterând că „drepturile care decurg din sistemele de protecție socială, deși nu sunt menționate expres în Convenția Europeană, intră totuși în domeniul său de aplicare, protecția socială fiind precedată în accepțiunea sa largă, cuprinzând asistenta socială și cea medicală.

A susținut că, un asemenea drept social l-a dobândit licit odată cu acordarea pensiei pentru vechime în muncă în anul 2004.

În consecință, dreptul la pensie cu aplicarea principiului recalculării ei la creșterea ordinară a salariului procurorului în exercițiu este menținut de instanța de jurisdicție constituțională și nu-l exclude din utilitatea juridică.

Curtea Constituțională, prin Hotărârea nr. 9 din 2004, menționează că Dreptul subiectiv, constituit în baza unei legi anterioare nu poate fi atins de cel născut sub imperiul unei legi posterioare. Legea nouă nu este susceptibilă aplicării unor fapte din trecut, cazurile contrare intrând în contradicție cu art. 22 din Constituție. Conform regulii generale, legea nouă nu poate modifica regimul juridic a dreptului anterior, îl poate suprima sau îl poate înlocui cu un alt drept, însă legea nouă nu poate desființa modalitatea prin care legea anterioară a instituit dreptul respectiv și efectele lui.

A remarcat că, art. 6 alin. (1) din Codul Civil al R.M. stipulează expres că „Legea civilă nu are efect retroactiv”. Astfel, când o lege nouă modifică starea legală anterioară cu privire la anumite raporturi de constatare, toate efectele susceptibile a se produce din raportul anterior, dacă s-au realizat înainte de intrarea în vigoare a legii noi, nu mai pot fi modificate prin interpretare, ca urmare a adoptării noii reglementări, care trebuie să respecte suveranitatea aplicării legii anterioare.

Raportând normele legale la speța dată, reclamanta a relatat că prin refuzul Casei Naționale de Asigurări Sociale de a recalcula pensia i s-a încălcat un drept prevăzut de lege, drept dobândit de reclamant la momentul stabilirii pensiei și care nu poate fi restrâns pe viitor.

Toate modificările operate ulterior în actele legislative, care reglementează modul de calculare a pensiilor procurorilor au efect doar pentru persoanele (procurorii) care vor beneficia de pensii după punerea în aplicare a modificărilor respective, aceste modificări neavând efect retroactiv, potrivit regulilor generale de acțiune a legii în timp. Or, dreptul constituit în baza unor legi anterioare nu poate fi atins de cel născut sub imperiul unei legi posterioare. Conform regulii generale,

legea nouă nu poate modifica regimul juridic al dreptului anterior, nu poate desființa modalitatea prin care legea anterioară a instituit dreptul respectiv și efectele lui.

Prin urmare, reclamanta consideră ilegal și neîntemeiat răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. D-893/18 din 03 mai 2018, ce lezează un drept prevăzut de lege, cu obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale să recalculeze și să achite pensia pentru vechime în muncă, reieșind din salariul mediu lunar achitat pentru funcția de procuror.

A indicat că, Casa Națională de Asigurări Sociale necesită să-i recalculeze pensia pentru vechime în muncă ținând cont de majorarea salariului procurorului începând cu 05 aprilie 2013, majorarea ulterioară de la 01 august 2016 (data intrării în vigoare a Legii nr. 152) și de fiecare dată a majorării salariului procurorului în exercițiu în funcția de procuror pe viitor.

A considerat că argumentul pârâtului - Casei Naționale de Asigurări Sociale, precum că drepturile de pensionare a procurorilor sunt reglementate de prevederile art. 462 din Legea nr. 156 din 14 octombrie 1998, privind pensiile de asigurări sociale de stat, care însă nu prevede faptul că pensiile procurorilor și indemnizațiile viagere se recalculează în cazul majorării generale a salariului procurorilor, nu poate fi reținut deoarece art. 462 din Legea menționată a fost introdus prin LP nr.56 din 09 iunie 2011, MO 107-109/01 iulie 2011 art. 280, în vigoare 01 iulie 2011, iar reclamanta beneficiază de pensie din 2004.

În ordinea expusă, întru asigurarea respectării principiului securității juridice, a solicitat de a fi pusă în evidență hotărârea irevocabilă, pronunțată de instanțele naționale în privința admiterii acțiunii civile a reclamantului Eugeniu Catana (hotărârea judecătoreii Centru nr. 3-1443/15 din 25 aprilie 2016; Decizia CA Chișinău nr. 3a-1265/16 din 30 martie 2017; încheierea CSJ nr. 3ra-804/17 din 19 iulie 2017), relevantă la acțiunea prezentată, potrivit căreia CNAS a fost obligată de a recalcula și achita pensia pentru vechimea în muncă din salariu mediu lunar cu recalcularea în cazul majorării generale a salariului procurorului în funcție.

Prin hotărârea din 01 octombrie 2018 a Judecătoreii Chișinău, sediul Centru a fost admisă acțiunea, s-a recunoscut ca fiind neîntemeiată decizia Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. D893/18 din 03 mai 2018 și s-a obligat Casa Națională de Asigurări Sociale să recalculeze și să achite Verei Diordeiciuc pensia pentru vechimea în muncă, reieșind din salariul mediu lunar achitat procurorului în cadrul Procuraturii Teritoriale, ținând cont de majorarea salariului procurorului în exercițiu funcției, începând cu data de 05 aprilie 2013.

Prin decizia din 20 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale și a fost menținută hotărârea din 01 octombrie 2018 a Judecătoreii Chișinău, sediul Centru.

La adoptarea soluției instanța de apel a invocat că, Diordeiciuc Vera, a dobândit dreptul la pensie în anul 2004, în condițiile prevederilor Legii nr. 294 din 25 decembrie 2008 cu privire la Procuratură, respectiv, cu dreptul de a beneficia de recalcularea pensiei, în dependență de majorarea salariului procurorului în exercițiu, începând cu luna următoare celei în care s-a majorat salariul, indiferent de faptul dacă pensionarul lucrează sau nu în organele Procuraturii

Instanța de apel a invocat că, prevederile Legii nr. 294 din 25 decembrie 2008 cu privire la Procuratură, au fost abrogate odată cu adoptarea Legii nr.56 din 09.06.2011 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, prin care au fost

abrogate alin.(3) - (10) al art.73 din Legea nr. 294 din 25 decembrie 2008 cu privire la Procuratură.

Totodată, avînd în vedere că Legea civilă nu are caracter retroactiv, dreptul dobîndit sub imperiul unei legi, nu poate fi diminuat printr-o lege ulterioară

Potrivit art. XXIX din Legea nr. 152 din 01 iulie 2016 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, începînd cu 01 august 2016, salariul de funcție al procurorului, se stabilește în raport cu salariul judecătorului, conform Legii nr. 328 din 23 decembrie 2013 privind salarizarea judecătorilor și procurorilor și Legii nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură, ținîndu-se cont de nivelul procuraturii în care își desfășoară activitatea și de vechimea în muncă în funcția de procuror.

Conform prevederilor art.51 din Legea nr. 328 din 23 decembrie 2013 privind salarizarea judecătorilor și procurorilor, salariul de funcție al procurorului se stabilește în raport cu salariul judecătorului, conform prezentei legi și Legii nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură, ținîndu-se cont de nivelul procuraturii în care își desfășoară activitatea și de vechimea în muncă în funcția de procuror. Salariul de funcție al procurorului din procuratura teritorială și procuratura unității teritoriale autonome Găgăuzia se stabilește în cuantum de: a) 2,7 salarii medii pe economie pentru procurorul care are o vechime în muncă în funcția de procuror de pînă la 6 ani;b) 2,88 salarii medii pe economie pentru procurorul care are o vechime în muncă în funcția de procuror de la 6 la 12 ani;c) 3,15 salarii medii pe economie pentru procurorul care are o vechime în muncă în funcția de procuror de peste 12 ani. Salariul de funcție al procurorului din Procuratura Generală și procuratura specializată se stabilește în cuantum de: a) 4,32 salarii medii pe economie pentru procurorul care are o vechime în muncă în funcția de procuror de pînă la 16 ani;b) 4,5 salarii medii pe economie pentru procurorul care are o vechime în muncă în funcția de procuror de peste 16 ani.

Instanța de apel a remarcat că, deși prin hotărârea Curții Constituționale nr.27 din 20 noiembrie 2011, au fost declarate neconstituționale acele prevederi care se refereau la condițiile de pensionare pentru judecători, iar cele care se referă la stabilirea pensiei pentru procurori, rămas în vigoare de la data adoptării și sunt în vigoare și în prezent, în pricină, prevederile art.60 alin.(1) al Legii cu privire la Procuratură nr. 294 din 25 decembrie 2008 (în vigoare pînă la 01 august 2016) este menționat că salariul procurorului se stabilește în funcție de salariul judecătorului. Respectiv și garanțiile sociale și beneficiile urmează a fi acordate în corespundere cu același statut.

Potrivit dispozițiilor art. 28 alin. (1) și alin. (2) din Legea cu privire la Curtea Constituțională nr. 317-XIII din 13 decembrie 1994, actele Curții Constituționale sunt acte oficiale și executorii, pe întreg teritoriul țării, pentru toate autoritățile publice și pentru toate persoanele juridice și fizice. Actele normative sau unele părți ale acestora declarate neconstituționale devin nule și nu se aplică din momentul adoptării hotărîrii respective a Curții Constituționale.

Instanța de apel a relatat că Diordeiciuc Vera, a dobîndit dreptul la pensie cu recalculare în dependență de salariul procurorului în funcție în mod licit, odată cu acordarea pensiei pentru vechime în muncă la data de 01 decembrie 2003, iar drepturile diminuate prin normele Legii nr. 56 din 09 iunie 2011 pentru modificarea

și completarea unor acte legislative, ca drepturi potențiale sau aleatorii se referă la viitorii procurori cu drept de pensionare.

Prin recursul depus la 13 mai 2019 Casa Națională de Asigurări Sociale a solicitat casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii ca fiind neîntemeiată.

În motivarea recursului s-a indicat că instanța de apel nu a constatat și elucidat toate circumstanțele necesare pentru examinarea obiectivă a cauzei, fiind aplicate eronat normele de drept material și procedural și nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată.

Examinând admisibilitatea recursului, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

După cum rezultă din speță litigiul a fost soluționat în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art.195 Cod administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art.169–171.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Astfel recursul declarat la 13 mai 2019 se consideră a fi depus în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2, 3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea

depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând temeiurile recursului, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2,3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2,3,4) al Codului de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 193, 195, 230, 258 alin. (3) ale Codului administrativ și art. 433 lit. a) al Cod de procedură civilă, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Nicolae Craiu

Iurie Bejenaru